

як ключовий етап на шляху країни до демократії підкреслює важливість колективних дій на зміну політичного ландшафту, зміцнення почуття національної ідентичності й те що захист свободи й демократії повинен бути стратегією кожного дня, а не лише періоду.

Верецага Станіслав Юрійович
Науковий керівник – канд. істор. наук Лапченко А.С.
Державний біотехнологічний університет

НАСЛІДКИ ГОЛОДОМОРУ

У період 1932-1933 років Голодомор став найбільшою трагедією української історії, забираючи з життя мільйони людей та залишаючи жахливі наслідки на різних рівнях суспільства. Однією з основних і страшних наслідків була масова загибель, яка стала результатом ряду факторів, включаючи катастрофічний голод та приховування правлячим режимом істинних розмірів трагедії. За ці 17 місяців було вбито понад 7 мільйонів людей в Україні. Пік Голодомору припав на весну 1933 року. В Україні від голоду щохвилини вмирало 17 людей, 1 400 – щогодини, понад 30 тисяч – щодня. Питання кількості людських втрат України від Голодомору досі залишається відкритим. Його довгострокові наслідки відзначаються порушеннями традиційних сімейних та соціальних структур, сприяючи масовій міграції та перериванню звичних соціальних зв'язків. Пам'ять про Голодомор є спільною для всього народу, незалежно від етнічних чи культурних різниць. Масова втрата життів, особливо в сільських районах, викликала потребу перегляду наших підходів до соціальних та економічних питань, з метою попередження подібних катастроф у майбутньому.

Політично Голодомор виявився важливим елементом державного приховування та маніпулювання фактами. Сталінський режим, щоб зберегти владу і уникнути масових протестів, приховував реальні розміри трагедії. Це не тільки призвело до глибокого розколу в суспільстві, але й поклато початок загостренню соціальних нерівностей та підтримці радикальних політичних установ. Соціально Голодомор визначив новий етап в самосвідомості всіх українців. Під впливом загостреної трагедії, що об'єднала людей в спробі вижити, українці стали активно визнавати важливість пам'яті та національної історії. Голодомор вплинув на формування нових культурних та соціальних підходів, спрямованих на запобігання подібним трагедіям і підсилення національного єднання.

Отже, Голодомор 1932-1933 років, це найбільша трагедія в історії України, яка залишила невиліковні сліди в колективній свідомості українців. Ця страшна подія стала ключовим стимулом для переосмислення цінностей.

Національна трагедія спонукала суспільство розглядати власну історію та визначати те, що становить основу національного єднання.

І я вважаю, що нам треба взяти уроки з минулого і спрямувати свої зусилля на створення стійкого та об'єднаного суспільства, яке відповідає викликам сучасності та уникне подібних трагедій у майбутньому.

Вороніна Валерія
Науковий керівник – канд. істор. наук Лапченко А.С.
Державний біотехнологічний університет

СТАЛІНСЬКІ РЕПРЕСІЇ

Сталінські репресії — масові репресії, що здійснювалися в СРСР в 1930-і — 1950-і роки та пов'язані з ім'ям організатора й ідеолога репресій Йосипа Сталіна, диктатора Радянського Союзу в цей період. До репресивних акцій можна віднести геноцид українців, чистки в рядах правлячої ВКП (б) (після 1952 р. КПРС) та НКВС, розкуркулення, депортації цілих етнічних груп, гоніння проти «соціально чужих елементів» і «саботажників», масові ув'язнення та розстріли «ворогів народу». Сталінізм — одне з найбільш масштабних, страшних і загадкових явищ ХХ століття. Саме поняття «Сталінізм» було введено в обіг Л.Д. Троцьким, що розглядав цей феномен як бюрократичну контрреволюційну систему. Сталін мало піклувався про те, щоб переконати своїх опонентів і залучити їх до спільної роботи. Він намагався підкорити їх своїй волі, зломити їхній опір. До того ж був украй злопам'ятний і мстивий. Його опоненти залишалися для нього особистими ворогами навіть тоді, коли зникав предмет суперечки, і виникала необхідність спільної дружньої роботи. Правда, слід зазначити, що він умів добре ховати свої почуття. Сталін і не щадив нікого. Він не зупинявся не тільки перед розстрілом усіх тих, хто лише підозрювався в зв'язках з контрреволюцією, узяв на озброєння радикальні методи ленінського «воєнного комунізму». Позбувшись суперників, Сталін став на шлях тотального і швидкого перетворення всіх сторін економічного, соціального і культурного життя країни. Він нав'язав свої плани свержіндустріалізації і поголовної колективізації — зверху, без врахування інтересів суспільства шляхом систематичного застосування великого терору... Негайна, тотальна, одночасна, суто політична революція — посилення влади, перетворення економіки, перетворення суспільних структур, соціальна інтеграція, зміни в інтелектуальній і моральній області була здійснена Сталіним, та насильницьки нав'язана всьому суспільству. Ототожнивши себе з партією, Сталін підмінив партію, зруйнував її і заявив, що лише він один зберігає вірність залізним законам історії. Політика Сталіна пронизана насильством над особистістю. Головний мотив, що спонукав його це розв'язати терор, — непомірне честолюбство і властолюбство. Усепоглинаюча спрага влади обуяла його. Вплив його вже до початку 1930х років був величезний, але він хотів безмежної влади й абсолютної покірності. Система створеної Сталін